

„Dækning af de af Stadens Udgifter, som ikke afholdes ved særlige Skatter, og hvor til ingen andre Resourcer findes, istedet for den nuværende Næringskfat, som bortfalder, indføres en almindelig Bykfat, som fordeles paa samtlige Indvaanere efter Indkomst og Evne, uden Hensyn til deres Stilling, og hvad enten de boe paa Byens Grund eller udenfor samme, naar de sidstnævnte Personer her i Staden have et Embede, en Bestilling, eller en borgerlig Næringsvei, dog at i dette Tilfælde Skatten ikkun bliver at paaligne dem i Forhold til de Indtægter, som de have af denne Næring, Bestilling eller Embede.“

Dette Forslag blev i sin Heelhed tiltraadt af Stadens Borgerrepræsentanter, hvorimod der i Kjøbenhavns Magistrat af flere Medlemmer blev udtret Betænkeligheder imod Forslaget, navnlig fordi det overlod Vilkaarligheden et næsten ubegrændset Spillerum. Da Indenrigsministeriet, til hvilket Sagen saaledes indkom ved Udgangen af Aaret 1853, fandt Forslaget, som dette da forelaa, mindre egnet til at tages tilfølge, indskrænkede Ministeriet sig foreløbigt til at foranledige Sagen i dens Heelhed tagen under Fornyet Overveielse af Communalbestyrelsen. I Medfør heraf blev Sagen paa ny forelagt den ovennævnte Bestatningscomitee. Da denne imidlertid ikke troede, at der med Grund kunde reises Indvendinger imod den foreslaaede Bykfat, naar det betænkes, at der ikke var Tale om at tilveiebringe en Sum af noget forholdsvis stort Beløb, og at derfor Bidraget ikke let for nogen Enkelt vilde kunne blive trykkende eller endog saa for de høit Bestattede blive saa føleligt, at disse skulde kunne finde det ubilligt, at et saadant Paalæg til Tilveiebringelse af forøget Belvære og Bequemlighed i Communen affordredes dem, fastholdt Comiteen sin tidligere Indstilling i Sagen, idet den dog subsidiairt indstillede: at de af Stadens Udgifter, der ikke kunne dækkes ved særskilte Skatter, og hvor til ingen andre Resourcer findes, blive at dække for en Deel, som nærmere be-

stemmes af Communalbestyrelsen med Regjeringens Sanction, men indtil videre med en Trediedeel, ved en almindelig Bykfat, som tilbligere foreslaaet, og at Resten tilveiebringes ved Ligning paa de hidtil Næringskfatpligtige i det Hele efter de hidtil gjældende Regler. I Kjøbenhavn Borgerrepræsentanterne henholdt sig i alt Væsentligt til Comiteens principale Indstilling, men tiltraadte in subsidium dens modificerede Indstilling. Endelig udtalte Magistraten sig, under Sagens fornyede Behandling, med en Majoritet af 5 Stemmer imod 3 for Comiteens principale Forslag, men erklærede sig derhos in subsidium ligeledes for det modificerede Forslag, dog saaledes at der var Meningsulighed tilstede, om Bykatten ikke burde tage lige Deel med Næringskatten i Dækningen af det ordinaire Fonds aarlige Underbalance istedetfor, som af Comiteen foreslaaet, indtil videre med en Trediedeel.

Som bekjendt, førte Regjeringens og Magistratens Bestræbelser for Sagens Gjennemførelse til Loven af 14de April 1855, hvorved navnlig blev paabudt, at en Trediedeel af de Udgifter, der i Medfør af de for Staden Kjøbenhavns communale Bestatning gjældende Regler ville være at ligne paa Stadens Næringsbrugere, skulde for Aarene fra 1ste Juli 1855 til 31te Decbr. 1858 tilveiebringes ved en Hjælpekfat, der blev at paaligne samtlige Stadens Indvaanere efter Formue og Leilighed, dog saaledes at det forbeholdtes med Kongens Vilje at forhøje den ommeldte Trediedeel til Halvdelen, uden at der dog af dette Forbehold er blevet gjort Brug. Dernæst blev et Lovudkast, som ikkun deri afveg fra Communalbestyrelsens til Grund for samme liggende Indstilling, at det hidtidige Forhold mellem Hjælpekatten og Næringskatten i beholdtes usforandret medens Communalbestyrelsen havde foreslaaet begge Skatters Opkrævning med et lige Beløb, og som ogsaa iøvrigt, dog med Undtagelse af en Forandring i Henseende til Ligningscomissionens Sammensætning, tilsigtede en Fornyelse af Bestemmelserne i Loven af 14de April 1855 for Tidrummet fra 1ste Januar